

ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ಅತಿಯಾದ ನಂಬಿಕೆ ಹಾಗೂ ಅವಲಂಬನ ಪೋಷಕರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ನಿವೃತ್ತಿ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲೇ ಯೋಚನೆ ಮತ್ತು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವ ಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿಸುವುದು.

■ ಎನ್‌ ಆನಂದ ರಾಮ ರಾವ್

ಸಂಧಾರಕಾಲಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಕವಚ

ಇತ್ತಿಂಡಿಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಚರದಿನ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಅಭಾವವನ್ನೇ ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ಅದು ಹೀಗಿದೆ:

ಕುಟುಂಬವೋಂದರ ಮಕ್ಕಳ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಉತ್ತಮ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ರಚಿತ್ಯಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಅವರು, 'ನಿಮ್ಮಿಭ್ರಾಟಿಗೂ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ, ಈ ಸಲ ನಾವು ಹೋಗುವಾಗ ನಮ್ಮ ಜೊಗೆಗೇ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಬಿಡಿ. ಮಕ್ಕಳ ಹಾಗೂ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಆರಾಮವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಮನೆ ಮಾರಿಬಿಡಿ. ಅದರಿಂದ ಬರುವ ದುಡ್ಡ ನಿಮ್ಮ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೇ ಅಗುತ್ತುದೆ' ಎಂದು ಅಪ್ಪು ಅಮ್ಮನನ್ನು ಪ್ರಸಂಗಿಸಿದರು. ಮಕ್ಕಳ ಸಲಹೆ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಸಮಂಜಸವನ್ನಿಸಿತು. 'ನಾವಿಭ್ರಾಟೇ ಇಲ್ಲಿದ್ದು ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನು? ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕಾಲಕಳಿಯಬಹುದು. ಮಕ್ಕಳ ಅಸರೆ ನಮಗೆ ಕೊನೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮೆದಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತುದೆ' ಎಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಸಲಹೆಗೆ ಒಳ್ಳೆದರು.

ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಒಳ್ಳೆಗೆ ದೂರಕೆದೊಡನ್ಯೆ

ಮಕ್ಕಳ ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮನೆ, ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರು. ಬಂದ ಹಣವನ್ನು ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗುವಂತೆ ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅಮಾಯಿಕರಾದ ಆ ವೃದ್ಧ ದಂಪತ್ತಿಗೆ ಸಂತೋಷವೋ ಸಂತೋಷ: ತಮ್ಮ ಕೊನೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ನೆಮ್ಮೆದಿಯಿಂದ ಇರಹುದುಂದು.

ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ವಿಮಾನ ನಿಲ್ಲಾಣಿಕ್ಕೆ ಹೋರಬಿರು. ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕರೆ ಅವರಿಭ್ರಾಟನ್ನು ಕೂರಿಸಿ, ವಿಮಾನ ನಿಲ್ಲಾಣಿದ ಫಾರ್ಮಾರ್ಟಿಗಳನ್ನು ಮುಗಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿಹೋದರು. ಹೋಗಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತುದರೂ ಅವರು ಹಿಂತಿರುಗೆ ಇಲ್ಲ. ಕಾದು ಕಾದು ಸುಸ್ತಾದ ದಪ್ಪತಿಗಳು ಚಿಂತಿಗೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಅವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಹೋಗಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತುದರೂ ಹಿಂತಿರುಗದ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ, ಅವರು ಹೋಗಬೇಕಿದ್ದ ವಿಮಾನ ಹೋರಬಹೋಗಿ ಎಮ್ಮೇ ಹೊತ್ತುಗೆತ್ತಿ. ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ವೃದ್ಧ ದಂಪತ್ತಿ ದಿಗ್ಬಂತರಾದರು.

ಮೇಲಿನ ಫೋನೆ ನಂಬಿವುದ್ದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ವಾಸ್ತವ. ಇಂತಹುದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಸಂಭಾಷಿಕರೊಬ್ಬರು ತಾವೇ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ ಸೋಸೆಯರೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ, ಅವರ ಮಗನಿಗೆ ಬಂದು ದಿನಕ್ಕೂ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಯೋಗ್ಯಕ್ಕೇಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲೇ ಅವರ ಕಷ್ಟ ಸುಖ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಲೇ ವೃದ್ಧಾನವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಾನಾಯಿತು, ತನ್ನ ಕೆಲಸವಾಯಿತು ಎಂಬಂತೆ ತಂದೆತಾಯಿಯವರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ವಹಣಾಗಿದ್ದ ದರಂತವೆಂದರೆ ಆ ತಂದೆ ಈಗ ವಯೋಸಹಜವಾದ ಕಾಯಿಲ್ಗಳಿಂದ ನರಭುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಜ್ಞಾಪಕತ್ವಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಹಣಾಗಿದೆ. ತೀರಾ ಹತ್ತಿರದವರನ್ನೂ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪತ್ತಿ ದಿಕ್ಕುಕಾಣಿದ ಮೂಕ ಸಂಕಟವನ್ನು

